

τὰ πρέβαια, ἐδὲ δεγύριον, ἐδὲ ἄλλο ἐδὲν, ὅτω τις μὴ ἴπισ-
σαιλο χεῖραται. εἰσὶ μὲν ἔν αὐ πρέσοδοι ἀπὸ τῶν τοιῶτων. ἐμὰ
δὲ πῶς ἔνι τέτων οἷα ἂν ἴπισηθῆναι χεῖραται, ὦ τὴν δεχθῆν
ἐδὲν πάποϊ ἐγμέλο τέτων;

ιβ'. Ἀλλ' ἐδόκει ἡμῖν, καὶ εἰ μὴ χεῖραταί τις τύχοι
ἔχων, ὅμως εἰνάι τις ἴπισήμη οἰκονομίας. τί ἔν κωλύει καὶ
σε ἴπισαατα; ὅπερ νῆ Δία καὶ αὐλεῖν ἂν κωλύσειεν ἀνθρω-
πον ἴπισαατα, εἰ μήτε αὐτὸς πάποϊε κήσαιλο αὐλῆς, μή-
τε ἄλλ' αὐτῷ πῶραχοι ἐν τοῖς αὐτῷ μανθάνειν. ἔτω δὴ καὶ
ἐμοὶ ἔχει πεί τῆς οἰκονομίας.

ιγ'. Οὔτε γὰρ αὐλὸς ὄρανα χεῖρατα ἐκεκλήμην, ὥσε
μανθάνειν, ἔτε ἄλλ' αὐτῷ πάποϊέ μοι παρέχε ταῖ εἰαυτῷ διοκεῖν
ἀλλ' ἢ σὺ νῦν ἐθέλειν παρέχειν. ὅμοι δὲ δῆπε τὸ πρῶτον μαν-
θάνοντες κηθαρίζειν, καὶ τὰς λύρας λυμαίνοντα. καὶ ἐγὼ
δὴ, εἰ ἐν τῷ σῶ οἴκῳ ἴπισχειρήσαιμι μανθάνειν οἰκονομεῖν, ἴσως
ἂν καὶ αὐτῷ μανθάνειν ἂν σε τὸν οἶκον.

ιδ'. Πρὸς ταῦτα ὁ Κηλίόβελλ' εἶπε πρεθύμως γε,
ὦ Σώκρατες, ἀποφείγειν μοι πειρᾶ μηδὲν με συνωφελῆσαι εἰς
τὸ ἔαον ὑποφέρειν τὰ ἐμοὶ ἀναγκαῖα πράγματα. εἰ μὰ Δί,
ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐκ ἐγωγε, ἀλλ' ὅσα ἔχω, καὶ πάνυ πρεθύ-
μως ἐξηγήσομαί σοι.

ιε'. Οἶ-